

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 13. listopadu 2007

o režimu podpor, zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii, kterým se mění rozhodnutí 2003/757/ES

(oznámeno pod číslem K(2007) 5416)

(Pouze francouzské a nizozemské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/283/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedenými články⁽¹⁾ a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

usnesením Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě dne 1. prosince 1997⁽³⁾, přezkoumala tento režim na základě předpisů daných Smlouvou v oblasti státních podpor a na základě svého sdělení o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podniků⁽⁴⁾.

- (3) Komise dne 11. července 2001 navrhla v případě všech dotčených podniků nezbytná opatření k odstranění účinků režimu pro koordinační centra, a to nejpozději ke dni 31. prosince 2005. Belgie tato nezbytná opatření nepřijala, neboť se domnívala, že je ze zákona povinna dodržovat schválení udělená na dobu deseti let až do uplynutí jejich platnosti, přičemž platnost některých z nich končila po 31. prosinci 2005.

I. POSTUP⁽²⁾

- (1) Právním základem režimu pro koordinační centra je královský výnos č. 187 ze dne 30. prosince 1982. Rozhodnutími ze dne 2. května 1984 a ze dne 9. března 1987 Komise tento režim schválila, neboť nezavdával důvod k námitkám ohledně předpisů stanovených Smlouvou v oblasti státních podpor.
- (2) Jak se již Komise zavázala v rámci kodexu chování pro zdaňování podniků (dále jen „kodex chování“) přijatého

- (4) Komise dne 27. února 2002 v situaci, kdy nebyla přijata nezbytná opatření, zahájila formální vyšetřovací řízení⁽⁵⁾ podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 (nyní 88) Smlouvy o ES⁽⁶⁾. Komise při této příležitosti vyzvala třetí zúčastněné strany, aby jí předložily své připomínky, zejména ohledně okolností umožňujících stanovit, zda mají legitimní očekávání.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 16.5.2007, s. 20.

⁽²⁾ Ohledně podrobností o stádiích řízení, která předcházela dnu oznámení tohoto rozhodnutí, viz rozhodnutí Komise ze dne 27. února 2002 o zahájení řízení a rozhodnutí 2003/757/ES.

⁽³⁾ Úř. věst. C 2, 6.1.1998, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 147, 20.6.2002, s. 2.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (5) Komise uzavřela toto formální vyšetřovací řízení konečným zamítavým rozhodnutím, rozhodnutím Komise 2003/757/ES ze dne 17. února 2003 o režimu podpor zavedeným Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii⁽⁷⁾, oznámeným Belgii dne 18. února 2003. Jelikož se jedná o existující podporu, Komise nepožadovala navrácení podpor poskytnutých v minulosti. V rámci přechodných opatření však rozhodnutí 2003/757/ES koordinačním centrům umožňovalo využívat výhod režimu až do uplynutí platnosti jejich schválení, nejpozději do 31. prosince 2010. Belgie a sdružení Forum 187 sdružující koordinační centra podaly žaloby k Soudnímu dvoru Evropských společenství s cílem částečně či zcela odložit a zrušit uvedené rozhodnutí (věci C-182/03 a T-140/03, nyní C-217/03).
- (6) Usnesením ze dne 26. června 2003⁽⁸⁾ předseda Soudního dvoru pozastavil výkon rozhodnutí 2003/757/ES, „jelikož jím bylo Belgickému království zakázáno obnovovat schválení koordinačních center platná v okamžiku oznámení uvedeného rozhodnutí“. Dále upřesnil, že „účinky případných obnovených schválení, ke kterým dojde na základě tohoto usnesení, skončí nejpozději dnem vyhlášení rozhodnutí v hlavním řízení“.
- (7) Na žádost Belgie rozhodnutí Rady 2003/531/ES ze dne 16. července 2003 o poskytnutí podpory belgickou vládou ve prospěch určitých koordinačních center usazených v Belgii⁽⁹⁾ považovalo v souladu s čl. 88 odst. 2 třetím pododstavcem Smlouvy „za slučitelnou se společným trhem podporu, kterou hodlá Belgie poskytnout až do 31. prosince 2005 podnikům, které byly k 31. prosinci 2000 schváleny jako koordinační centra na základě královského výnosu č. 187 ze dne 30. prosince 1982 a jejichž platnost uplyne mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005“. Předmětná podpora spočívala v zachování účinků režimu pro koordinační centra na výše zmíněné podniky. Komise podala žalobu k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí 2003/531/ES (věc C-399/03).
- (8) Dne 16. července 2003 Komise reagovala na rozhodnutí 2003/531/ES tiskovou zprávou a uvedla: „Odůvodnění usnesení a dokonce znění jeho výroku naznačují, že podpory poskytnuté na tomto základě jsou pro centra získány s konečnou platností, i kdyby Soudní dvůr měl ve věci samé následně zamítnout žalobu Belgie“ (IP/03/1032).
- (9) Soudní dvůr rozsudkem ze dne 22. června 2006⁽¹⁰⁾, částečně zrušil rozhodnutí Komise „v rozsahu, v němž nestanoví přechodná opatření ve vztahu ke koordinačním centrům, u kterých byla žádost o obnovení schválení v okamžiku oznámení napadeného rozhodnutí vyřizována, nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm“. Téhož dne rovněž zrušil rozhodnutí 2003/531/ES⁽¹¹⁾.
- (10) Komise dopisem ze dne 4. července 2006⁽¹²⁾ požádala Belgii, aby jí poskytla některé informace s cílem stanovit přiměřené důsledky rozsudku Soudního dvora ze dne 22. června 2006 ve věcech C-182/03 a C-217/03. Tyto informace se týkaly způsobu, jakým Belgie provedla rozhodnutí 2003/757/ES, jež bylo částečně odloženo usnesením ze dne 26. června 2003. Belgii byla poskytnuta lhůta 20 pracovních dnů – tj. v zásadě do 2. srpna 2006, aby dodala požadované informace.
- (11) Vzhledem k tomu, že Komise neobdržela odpověď, zaslala dne 23. srpna 2006 Belgii upomínací dopis⁽¹³⁾. Belgii byla poskytnuta nová lhůta 10 pracovních dnů – tj. v zásadě do 7. září 2006, aby dodala požadované informace.
- (12) Dne 13. září 2006 byla Belgii neformálně elektronickou poštou zaslána kopie obou výše uvedených poštovních zásilek. Belgie prostřednictvím dopisu ze dne 14. září 2006 se zmínila o uvedené elektronické poště a k ní přiložených dopisech uvedla, že tyto poštovní zásilky nikdy neobdržela. Komise dopisem ze dne 29. září 2006 Belgii vyzvala, aby předala informace, které byly původně požadovány dne 4. července, a aby ji podrobně informovala o svých záměrech ohledně koordinačních center. Byla rovněž navržena technická schůzka. Jelikož v odpovědi Belgie ze dne 12. října 2006 nebyla žádná z požadovaných informací, Komise dopisem ze dne 10. listopadu 2006 ještě připomněla význam požadovaných informací a naléhala na Belgii, aby požadované odpovědi dodala nejpozději 22. listopadu 2006. Poslední poštovní zásilka Belgie ze dne 17. listopadu 2006 stále neobsahovala žádnou odpověď k věci samé.
- (13) Belgie dne 16. ledna 2007 předala Komisi požadované informace. Belgie dopisy ze dne 8. a 16. února 2007 poskytla doplňující upřesnění. Vedle toho ve dnech 5. a 15. února a 5. března 2007 proběhly mezi Komisí a Belgií tři schůzky.

(7) Úř. věst. L 282, 30.10.2003, s. 25; opravené znění (Úř. věst. L 285, 1.11.2003, s. 52).

(8) Spojené věci C-182/03 R a C-217/03 R, *Belgie a Forum 187 / Komise*, Sb. rozh. 2003 s. I-6887.

(9) Úř. věst. L 184, 23.7.2003, s. 17.

(10) Spojené věci C-182/03 a C-217/03, *Belgie a Forum 187 / Komise*, Sb. rozh. 2006 s. I-5479.

(11) Věc C-399/03, *Komise/Rada*, Sb. rozh. 2006 s. I-5629.

(12) Zaevídováno pod číslem D/55614.

(13) Zaevídováno pod číslem D/57226.

(14) Komise dopisem ze dne 21. března 2007 Belgii informovala o svém rozhodnutí v souladu s čl. 88 odst. 2 Smlouvy rozšířit řízení ohledně uvedené podpory, jež bylo zahájeno dne 27. února 2002.

(15) Rozhodnutí Komise rozšířit řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁴⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k přiměřeným přechodným opatřením, která měla po rozsudku Soudního dvora stanovit.

(16) Komise k této věci obdržela připomínky od sdružení Forum 187 ⁽¹⁵⁾ a od tří koordinačních center. Předala je Belgii a dala jí možnost, aby se k nim vyjádřila; vyjádření k uvedeným připomínkám od ní obdržela v dopisech ze dne 19. a 30. července 2007.

II. POPIS REŽIMU

(17) Hlavním právním základem režimu pro koordinační centra je královský výnos č. 187 ze dne 30. prosince 1982. Koordinační centrum je podnik, jenž je součástí nadnárodní skupiny a jenž poskytuje určité kvalifikované doplňkové služby (financování, správa pokladny, výzkum a vývoj atd.) výlučně dalším podnikům ze stejné skupiny. Tyto podniky v rámci zvláštního režimu schváleného Komisí od roku 1983 v Belgii využívaly výrazně sníženého zdanitelného základu pro daně z příjmu právnických osob a různých osvobození (daň z kapitálu, srážka daně z nemovitosti, srážka daně z movitého majetku). Tohoto režimu bylo možno využívat na základě schválení na období 10 let, v němž se uvádělo, že koordinační centrum splnilo podmínky stanovené královským výnosem č. 187. Platnost tohoto schválení byla obnovitelná po uplynutí 10 let za stejných podmínek ⁽¹⁶⁾.

(18) Belgie dne 27. prosince 2006 přijala zákon ⁽¹⁷⁾ umožňující prodloužit až do 31. prosince 2010 platnost schválení všech koordinačních center, která to požadovala, popřípadě i se zpětným účinkem. Kromě center, u kterých platnost schválení byla prodloužena mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005, by této možnosti prodloužení mohla využít též centra, u kterých platnost schválení uplyne mezi 1. lednem 2006 a 31. prosincem 2010, a rovněž blíže neupřesněný počet center, u kterých by platnost schválení uplynula nejpozději 31. prosince 2005, ale která k uvedenému

dni nepodala žádost o obnovení. Uvedený zákon nebyl Komisí oznámen v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, ale jeho vstup v platnost byl odložen a podmíněn potvrzením Komise o tom, že nemá námitek.

(19) Z 243 koordinačních center činných v roce 2002 jich je v roce 2007 stále v provozu 173. Mezi nimi jich má 27 v souladu s rozhodnutím 2003/757/ES schválení platné do 31. prosince 2010. Platnost schválení pro dalších 136 uplyne před 31. prosincem 2010 a těchto center se tedy týká možnost prodloužení, jež nabízí zákon. Neurčený počet koordinačních center, která mezitím přerušila svou činnost, by zřejmě rovněž mohl využít prodloužení stanoveného zákonem ze dne 27. prosince 2006.

III. PŘEDMĚT ROZŠÍŘENÍ FORMÁLNÍHO ŘÍZENÍ

(20) Na základě usnesení ze dne 26. června 2003, jímž se odkládají účinky zákazu obnovit schválení pro koordinační centra, jejichž platnost uplynula, měla Belgie možnost platnost těchto schválení obnovit. Účinky těchto obnovení však nemohou přesáhnout datum rozsudku ve věci samé. Soudní dvůr vynesl rozsudek dne 22. června 2006.

(21) Komise na základě dostupných informací očekávala, že se Belgie spokojí s prodloužením platnosti schválení koordinačních center do konce roku 2005, jak bylo rozhodnuto v rámci kodexu chování a jak Belgie několikrát požadovala. Komise si od Belgie vyžádala potvrzení této skutečnosti dopisem ze dne 4. července 2006. Belgie potvrdila, že omezila obnovení poskytovaná na základě usnesení ze dne 26. června 2003 do 31. prosince 2005, kromě čtyř center, u kterých byla platnost schválení prodloužena na dobu neurčitou. Belgie rovněž Komisi informovala o svém záměru na základě svého výkladu rozsudku Soudního dvora prodloužit platnost schválení všech koordinačních center do konce roku 2010 a v prosinci 2006 přijmout zákon, který umožní toto obecné prodloužení až za rok 2005, popřípadě se zpětným účinkem.

(22) Dne 21. března 2007, kvůli neshodě ve výkladu rozsudku Soudního dvora, měla Komise za to, že musí rozšířit formální vyšetřovací řízení, aby vysvětlila vlastní výklad rozsudku a aby uveřejnila skutečnosti, ze kterých podle jejího názoru musí vycházet při stanovení „nového“ přechodného období, které požaduje Soudní dvůr. Komise rovněž vyjádřila pochybnosti ohledně výkladu rozsudku Soudního dvora ze strany Belgie a o jejím záměru obnovit platnost schválení všech koordinačních center do konce roku 2010.

⁽¹⁴⁾ Viz poznámka pod čarou na straně 1.

⁽¹⁵⁾ Forum 187 je profesní svaz koordinačních center, distribučních center, center služeb a call center usazených v Belgii.

⁽¹⁶⁾ Ohledně úplného popisu režimu viz rozhodnutí o zahájení řízení ze dne 27. února 2002.

⁽¹⁷⁾ Zákon ze dne 27. prosince 2006 týkající se různých ustanovení (*Moniteur belge* ze dne 28. prosince 2006).

IV. PŘIPOMÍNKY BELGIE A TŘETÍCH ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

(23) Po rozšíření řízení vznesly připomínky Belgie, Forum 187 a tři koordinační centra, u kterých platnost schválení uplynula dne 31. prosince 2003 nebo 31. prosince 2004 a byla obnovena do 31. prosince 2005. Z těchto připomínek vyplývá, že Belgie a koordinační centra obhajují poskytnutí přechodného období do 31. prosince 2010 z následujících důvodů:

— Rozsudek Soudního dvora je třeba vykládat v tom smyslu, že Soudním dvorem zmíněná obecná zásada rovnosti předpokládá, že všechna koordinační centra musí mít možnost využívat nejdelšího přechodného období poskytnutého koordinačnímu centru, tzn. do 31. prosince 2010. Jinak by Komise způsobila nové nerovnosti a nová narušení hospodářské soutěže mezi koordinačními centry, protože některá by i nadále využívala režimu a jiná by jej přestala využívat před rokem 2010.

— Rovné zacházení rovněž předpokládá, že belgická koordinační centra získají stejné přechodné období, jaké Komise poskytla ve svých rozhodnutích týkajících se jiných daňových režimů. Uvádějí se zejména následující režimy: holdingové společnosti 1929 v Lucembursku⁽¹⁸⁾, „exempt companies“ z Gibraltar⁽¹⁹⁾, svobodné pásmo Madeiry⁽²⁰⁾.

— Komise nemůže uvádět datum oznámení rozhodnutí 2003/757/ES jako výchozí bod pro „nové“ přechodné období, které navrhuje stanovit. Podle zúčastněných stran by nové přechodné období mělo začínat buď 30. října 2003, kdy bylo rozhodnutí 2003/757/ES zveřejněno v Úředním věstníku, nebo 22. června 2006, kdy Soudní dvůr vynesl rozsudek. Belgie má za to, že přechodná opatření se tradičně stanovují do budoucna a nikoli do minulosti. Výchozí bod nového přechodného období by tedy měl být den oznámení nového konečného rozhodnutí (tzn. tohoto rozhodnutí). Od tohoto dne by všem koordinačním centrům

mělo být ponecháno přiměřené období (nejméně dva roky), aby se přizpůsobila novému režimu.

— Po částečném odložení a zrušení rozhodnutí 2003/757/ES a po zrušení rozhodnutí 2003/531/ES podniky znovu oprávněně očekávaly, že režim bude prodloužen do konce roku 2010. Belgie rovněž připomíná náklady spjaté s propouštěním zaměstnanců z koordinačních center, které odůvodňují odklad zahájení přechodného období ke dni tohoto rozhodnutí.

— Skutečnosti, které Komise uvedla ve svém rozhodnutí rozšířit řízení s cílem obhájit svůj návrh na přechodné období do konce roku 2005 nebo až do konce roku 2006, nejsou relevantní. Zejména platnost obnovy, která Belgie poskytla koordinačním centrům, u kterých platnost schválení uplynula mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005, byla omezena do 31. prosince 2005, a to dočasně a z důvodu opatrnosti, než Soudní dvůr vynesl rozsudek.

— Soudní dvůr vynesl rozsudek dne 22. června 2006 a Komise nereagovala dostatečně rychle, aby byla přijata nová přechodná opatření. Tím je rovněž odůvodněna skutečnost, že bude všem koordinačním centrům poskytnuto přechodné období počínající ode dne oznámení tohoto rozhodnutí se stanovením uvedených přechodných opatření.

(24) Belgie má za to, že zákon ze dne 27. prosince 2006 je pouhým provedením rozsudku Soudního dvora a nepředstavuje nový režim podpory, ale prodloužení stávajícího režimu. Jedno z koordinačních center se rovněž domnívá, že žádost o prodloužení, kterou podalo po vnesení rozsudku Soudního dvora, avšak před přijetím zákona, se zakládá na právu na prodloužení, jež je uznáno rozsudkem, a nikoli na základě zákona.

⁽¹⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2006/940/ES ze dne 19. července 2006 týkající se režimu podpory C 3/2006 poskytovaného Lucemburskem holdingovým společnostem 1929 a miliardovým holdingům (Úř. věst. L 366, 21.12.2006, s. 47).

⁽¹⁹⁾ Spojené království - Podpora C 53/2001 (dříve NN 52/2000) – Gibraltar: režim „exempt companies“ - Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES (Úř. věst. C 26, 30.1.2002, s. 13).

⁽²⁰⁾ Rozhodnutí Komise 2003/294/ES ze dne 11. prosince 2002 o režimu finanční a daňové podpory, kterou Portugalsko poskytuje svobodnému pásmu Madeiry v období mezi 1. lednem a 31. prosincem 2000 (Úř. věst. L 111, 6.5.2003, s. 45).

V. HODNOCENÍ KOMISE

(25) Argumenty Belgie a koordinačních center mají prokázat, že Komise musí všem koordinačním centrům povolit, aby využívala režimu do 31. prosince 2010, a to jak na základě uplatňování zásady rovnosti zmíněné Soudním dvorem, která ukládá, aby všem centrům bylo

priznáno nejdelší poskytované přechodné období (tzn. do 31. prosince 2010), tak na základě uplatňování zásady legitimního očekávání, jež Komise ukládá, aby jako výchozí bod pro přiměřené přechodné období požadované Soudním dvorem stanovila jiné datum než 18. února 2003, např. datum vynesení rozsudku nebo dokonce datum tohoto rozhodnutí. Ani Belgie ani dotčené podniky neuvedly argumenty, které by prokazovaly, že by se přiměřené přechodné období, které Soudní dvůr vymezil jako období, jež koordinační centra potřebují pro přizpůsobení se změně režimu, mělo rozšířit od 18. února 2003 do 31. prosince 2010, tzn. že by mělo trvat více než 7 let a 10 měsíců. Komise se z důvodů uvedených v této části domnívá, že výchozí bod pro přechodné období má být 18. únor 2003 a že doba jeho trvání má být přiměřená. Komise se na základě jí známých skutečností rovněž domnívá, že toto přiměřené přechodné období skončilo dne 31. prosince 2005.

1. Omezení týkající se zrušení vynesení Soudním dvorem

- (26) V rozsudku Soudního dvora se uvádí, že rozhodnutí 2003/757/ES se zrušuje, „jelikož nestanoví přechodná opatření ve vztahu ke koordinačním centrům, u kterých byla žádost o obnovení schválení v okamžiku oznámení napadeného rozhodnutí vyřizována, nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm.“ V bodě 163 rozsudku Soudní dvůr uvádí, že „pojem krátce po je třeba chápat tak, že se jedná o tak blízké datum datu oznámení napadeného rozhodnutí, že dotčená koordinační centra neměla čas nezbytný k přizpůsobení se změně dotčeného režimu.“
- (27) Nejprve je důležité podotknout, že Soudní dvůr potvrzuje opodstatněnost rozhodnutí 2003/757/ES, když režim pro koordinační centra hodnotí jako režim podpory neslučitelný se společným trhem. Forum 187 toto hodnocení napadlo u Soudního dvora, avšak Belgie nikoli. Částečný odklad a zrušení uvedeného rozhodnutí se nevztahuje k tomuto hodnocení. Režim pro koordinační centra je tedy neslučitelný se společným trhem ode dne oznámení uvedeného rozhodnutí.
- (28) Komise vykládá rozsudek Soudního dvora v tom smyslu, že zrušení, o kterém Soudní dvůr rozhodl, se zakládá na zjištění, že rozhodnutí 2003/757/ES připravilo některé podniky o patřičná přechodná opatření, která jim měla být poskytnuta, aby se mohly přizpůsobit změně daňového režimu.
- (29) Soudní dvůr totiž kritizuje zákaz, který má okamžitý účinek a který znemožňuje i dočasně obnovit platnost
- schválení koordinačních center, neboť snižuje legitimní očekávání některých center, „u kterých byla žádost o obnovení schválení v okamžiku oznámení napadeného rozhodnutí vyřizována nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm.“ Soudní dvůr má za to, že tato centra mohla legitimně očekávat, že využijí přiměřeného přechodného období, aby se přizpůsobila změně režimu a aby, je-li to nezbytné pro využívání tohoto přechodného období, obdržela dočasné prodloužení platnosti schválení.
- (30) Rozsudek Soudního dvora tedy Komisi ukládá, aby schválila obnovení platnosti schválení, neboť tato – dočasná – obnovení jsou nezbytná, aby bylo respektováno právo koordinačních center na přiměřené přechodné období. Komise tedy konstatuje, že Soudní dvůr nezrušuje všechny účinky zákazu obnovit – i dočasně – platnost schválení, jak požadovaly Belgie a Forum 187 ve svých žalobách a jak je navrženo ve stanovisku generálního advokáta. Tento zákaz je tedy účinný s výjimkou té části, kdy je obnovení platnosti schválení nezbytné pro přizpůsobení se rozsudku ve věci samé.
- (31) Jak se uvádí v obdržených připomínkách, kritizuje Soudní dvůr rovněž tu skutečnost, že podnikům byla poskytnuta různá přechodná období – od několika měsíců až po několik let, čímž se porušuje obecná zásada rovného zacházení. Soudní dvůr tedy navrhuje, aby Komise pro všechny dotčené podniky stanovila jednotné a přiměřené přechodné období, tzn. takové přechodné období, které by jim umožňovalo přizpůsobit se změně režimu.
- (32) Komise se tedy dopustila chyby, když u koordinačních center vyvolala legitimní očekávání založené na době trvání (10 let) platnosti schválení, některým centrům poskytla příliš krátké přechodné období (tj. období kratší než přiměřené přechodné období) a jiným centrům příliš dlouhé přechodné období (tj. delší než přiměřené přechodné období).
- (33) Soudní dvůr však předkládá nástroj, kterým omezuje zrušení při neexistenci přiměřeného přechodného období pro některé podniky, „u kterých byla žádost o obnovení schválení v okamžiku oznámení napadeného rozhodnutí vyřizována, nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm.“ Soudní dvůr v bodě 163 svého rozsudku navíc rovněž upřesňuje, co se rozumí pojmem „krátce po“.

(34) Rozsudek Soudního dvora tedy Komisi neukládá, aby obnovila dokonalé rovné zacházení se všemi koordinačními centry, ale aby kompenzovala účinky uvedeného nerovného zacházení s některými podniky, které utrpěly tím, že jim nebylo poskytnuto přiměřené přechodné období. Rovné zacházení v tomto případě znamená učinit vše pro to, aby všechny podniky mohly využívat takového přechodného období, které jim umožní přizpůsobit se režimu. Rozsudek neruší vymezení přechodného období pro podniky, které získaly delší přechodné období než přiměřené přechodné období, aby se přizpůsobily změně režimu, a Komise je tedy nemůže zkrátit s cílem obnovit rovné zacházení.

(35) Komise však konstatuje, že Soudní dvůr neupřesnil dobu trvání přiměřených přechodných opatření a že rovněž neuvedl počet podniků, které nemají možnost takových patřičných opatření využívat, a kterých se tedy týká zrušení. Rozsudek zejména neříká, že požadované přiměřené přechodné období končí 31. prosince 2010 a Komisi nezavazuje, jak tvrdí Belgie, aby pouhým uplatněním zásady rovného zacházení sjednotila přechodné období všech podniků s nejdelším z přechodných období poskytnutých rozhodnutím 2003/757/ES – tzn. do 31. prosince 2010. Zdá se, že Soudní dvůr naopak přichází s výkladem, že totožné období pro všechna koordinační centra, jehož cílem je pouze umožnit jim přizpůsobit se změně režimu, je přiměřené a že pouze ta centra, u kterých platnost schválení uplynula nedávno, je nemohla využívat.

(36) Komise má tedy za to, že přechodné období stanovené v rozhodnutí 2003/757/ES musí být upraveno pouze v té části, jež se týká zrušení, o kterém rozhodl Soudní dvůr. Rovněž se domnívá, že přiměřené přechodné období uváděné Soudním dvorem musí být vymezeno na základě skutečností prokazujících jeho přiměřenost, tzn. nejen jeho dostatečnost, ale též jeho nezbytnost. Rozhodnutí o rozšíření řízení mělo za cíl Belgii a třetím zúčastněným stranám umožnit, aby

— se vyjádřily k případnosti údajů, které již Komise má k dispozici, a na jejichž základě je zřejmě stanoven 31. prosinec 2005 jako konec přiměřeného přechodného období;

— uvedly další údaje, které mohou prokázat, že přiměřené přechodné období by mělo být prodlouženo na delší dobu než do 31. prosince 2005, případně do 31. prosince 2010 nebo jakéhokoli jiného data.

(37) Dále se Komise v tomto rozhodnutí snaží prokázat, že přiměřené přechodné období uváděné Soudním dvorem mělo začít dne 18. února 2003 a skončit dne

31. prosince 2005 pro všechna koordinační centra a nikoli dne 31. prosince 2010. Komise dále uvádí situace, u nichž má za to, že jí vyvolané legitimní očekávání ji zavazuje k tomu, aby některým koordinačním centrům umožnila využívat režimu i po 31. prosinci 2005.

2. Výchozí bod přiměřeného přechodného období

(38) Z připomínek Belgie a třetích zúčastněných stran vyplývá, že výchozí bod přechodného období, který má Komise stanovit v důsledku rozsudku Soudního dvora, nemůže být datum oznámení rozhodnutí 2003/757/ES. Jsou předložena různá data, zejména datum uveřejnění uvedeného rozhodnutí v Úředním věstníku a datum oznámení tohoto rozhodnutí.

(39) Komise se naopak domnívá, že přiměřené přechodné období uváděné Soudním dvorem musí být vypočítáno od data oznámení rozhodnutí 2003/757/ES, tzn. od 18. února 2003.

(40) Za prvé byly dne 22. června 2006 účinky usnesení ze dne 26. června 2003 nahrazeny účinky rozsudku Soudního dvora ve věci samé, a to se zpětným účinkem k datu oznámení rozhodnutí 2003/757/ES. V rozsudku Soudního dvora je zohledněna situace koordinačních center v den oznámení uvedeného rozhodnutí. Není tedy důvod se domnívat, že by se Soudní dvůr dovolával přechodného období, jehož výchozí bod by byl odlišný od data oznámení napadeného rozhodnutí.

(41) Za druhé se Soudní dvůr v rozsudku výslovně odvolává k tomuto datu, jelikož rozhodnutí se zrušuje „v rozsahu, v němž nestanoví přechodná opatření ve vztahu ke koordinačním centrům, u kterých byla žádost o obnovení schválení v okamžiku oznámení napadeného rozhodnutí vyřizována, nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm.“ (Zdůraznění bylo přidáno).

(42) Komise má rovněž za to, že legitimní očekávání, které doposud koordinační centra měla na základě předchozích rozhodnutí a postojů Komise v této věci, bylo přerušeno nejpozději ke dni oznámení rozhodnutí 2003/757/ES. V uvedeném rozhodnutí totiž Komise hodnotí režim podpory pro koordinační centra jako neslučitelný se společným trhem a požaduje jeho úpravu nebo zrušení. Toto posouzení nebylo předmětem odkladu a bylo potvrzeno Soudním dvorem v rozsudku ze dne 22. června 2006. Pro Belgii je tedy účinné ode dne

oznámení rozhodnutí 2003/757/ES. K uvedenému rozhodnutí byla rovněž přiložena tisková zpráva Komise a v tisku mu byla věnována velká pozornost. Komise se tedy domnívá, že datum oznámení rozhodnutí 2003/757/ES může považovat za konec přerušení legitimního očekávání, které koordinační centra měla ohledně slučitelnosti režimu se společným trhem, a tedy jako začátek přechodných opatření opodstatněných tímto legitimním očekáváním v minulosti. Z důvodu přerušení legitimního očekávání od oznámení rozhodnutí 2003/757/ES se Komise domnívá, že odklad začátku přechodného období na pozdější datum není odůvodněné, a to ani na datum uveřejnění uvedeného rozhodnutí v Úředním věstníku. Forum 187, sdružení zastupující koordinační centra a jednající jejich jménem a podle svého prohlášení jako takové uznávané Belgií, podalo na konci dubna 2003 zevrubnou žalobu k Soudnímu dvoru ohledně rozhodnutí 2003/757/ES – tzn. před uveřejněním rozhodnutí v Úředním věstníku, což dokládá, že koordinační centra byla prostřednictvím sdružení pověřené jejich obranou obeznamena s obsahem uvedeného rozhodnutí a zejména s posouzením podpory jako neslučitelné se společným trhem a s povinností uloženou Belgií, aby upravila nebo zrušila předmětný režim.

(43) Komise konečně konstatuje, že žádné koordinační centrum v praxi neutrpělo zákazem obnovit platnost schválení a, jak na základě rozhodnutí 2003/757/ES, tak na základě usnesení ze dne 26. června 2003, mohla všechna od 18. února 2003 využívat přechodného období, které jim umožnilo přizpůsobit se změně režimu uložené Komisí. Usnesení ze dne 26. června 2003 výslovně odkazuje ke dni oznámení rozhodnutí 2003/757/ES a odkládá účinky rozhodnutí „v rozsahu, v němž Komise zakazuje Belgickému království obnovovat schválení koordinačních center platná v okamžiku oznámení uvedeného rozhodnutí“ (zdůraznění bylo přidáno). Tento odklad tedy umožnil obnovit platnost schválení platných do 17. února 2003 a prodloužit účinky režimu nejpozději do 22. června 2006, tj. do dne rozsudku ve věci samé. Navíc dne 16. července 2003 Komise potvrdila, že nebude požadovat náhradu podpor poskytnutých na základě usnesení ze dne 26. června 2003, čímž koordinační centra ujistila, že mohou skutečně a s konečnou platností využívat přechodného období vyplývajícího z účinků nařízeného odkladu.

(44) Komise má rovněž za to, že nemůže přijmout argumenty předložené Belgií a koordinačními centry při žádosti o odklad začátku přiměřeného přechodného období na později. Soudní dvůr totiž potvrdil posouzení o neslučitelnosti podpory se společným trhem ke dni 17. února 2003. Legitimní očekávání vyvolané rozhod-

nutími Komise z let 1984 a 1987, jimiž se režim povoluje, skončilo tedy nejpozději v únoru 2003. Pokud koordinační centra neznala datum rozsudku Soudního dvora a jeho obsah, není tato nejistota způsobena jednáním Komise. Soudní řízení tedy nemohlo vyvolat legitimní očekávání vůči Komisi, podle něhož by byl režim pro koordinační centra slučitelný se společným trhem. Nejistota vyplývá spíše z podání žalob, které jako takové nemají odkladný účinek. Doba trvání soudního řízení tedy nemůže odůvodnit prodloužení přechodného období, jež bylo koordinačním centřům skutečně poskytnuto od 18. února 2003 s tím, že začátek přechodného období se posune.

3. Datum ukončení přiměřeného přechodného období

(45) Komise s cílem určit obsah patřičných přechodných opatření a přesnou dobu trvání přiměřeného přechodného období vycházela z dostupných informací, které vyplývají z přijatých závazků, vypracovaných žádostí a prohlášení Belgie nebo dotčených podniků před přijetím rozhodnutí 2003/757/ES nebo krátce po něm. Komise má totiž za to, že tyto informace nejlépe vykrešlují nejen postoj Belgie, ale rovněž postoj dotčených podniků ke dni 17. února 2003. Skutečnost, že nebylo reagováno na některé formální akty vnitrostátních orgánů, které bylo možné napadnout, nebo na rozhodnutí 2003/531/ES, byla rovněž vykládána jako znamení souhlasu dotčených podniků.

(46) Belgie se za prvé v rámci prací skupiny pro sledování kodexu chování zavázala, že odstraní účinky režimu pro koordinační centra nejpozději k 31. prosinci 2005. Tento závazek je uveden v závěrech ze zasedání Rady z 26. a 27. listopadu 2000 ⁽²¹⁾.

(47) Tyto závěry byly uveřejněny prostřednictvím tiskové zprávy ⁽²²⁾ a na základě toho belgický ministr financí dne 20. prosince 2000 před poslaneckou sněmovnou prohlásil, že „koordinační centra poprvé schválená do 31. 12. 2000 [...] mohou dále využívat režimu do 31. prosince 2005 buď na základě původního schválení, nebo na základě obnovení platnosti schválení [...]“ ⁽²³⁾.

⁽²¹⁾ K tomuto dni Belgie ještě nezískala souhlas Rady k prodloužení účinků (ke dni 31. prosince 2000 již působících) schválení, jejichž platnost uplynula po 31. prosinci 2005, i po tomto datu.

⁽²²⁾ Odkaz Rada/00/453.

⁽²³⁾ Viz odpověď ministra financí ze dne 20. prosince 2000 na interpelaci p. Jacquese Simoneta č. 5 (Doc. Parl., Chambre, Session 2000–2001, COM 343), uvedená v dopise Belgie PH/chw/1467 ze dne 6. března 2003.

- (48) Belgie v dopise ze dne 6. března 2003 zaslaném Komisi zmínila závěry ze zasedání Rady a sdělení ministra financí a měla za to, že „za těchto podmínek Belgie přijala vůči svým koordinačním centrům závazky, jejichž účinky končí dne 31. prosince 2005“. Belgie rovněž uplatnila tento argument u Soudního dvora (body rozsudku 141 a 142). Ačkoli jej Soudní dvůr nepřijal jako prvek zakládající legitimní očekávání vůči Komisi, jeví se naopak politický závazek Belgie vůči jejím koordinačním centrům jako náležitý pro vyhodnocení přechodného období, které Belgie považovala v jejich případě za přiměřené.
- (49) Za druhé Belgie v tomtéž dopise ze dne 6. března 2003 reagovala níže uvedenými slovy na přiměřenou lhůtu, jak ji vymezuje Komise v rozhodnutí 2003/757/ES: „Komise úměrně poskytla koordinačním centrům přiměřenou lhůtu. Rozhodnutí umožnit plně uplatnit dobu trvání platného schválení je odůvodněné, vyjma koordinačních center, pro něž platnost schválení vyprší v měsících, které následují pro rozhodnutí Komise, zejména před koncem roku 2005, neboť tato centra nebudou mít čas přizpůsobit se předčasnému ukončení režimu pro koordinační centra. V takovém případě je přiměřená lhůta nedostačující.“ Vyzvala rovněž Komisi, aby změnila rozhodnutí 2003/757/ES a „aby pro centra, pro něž platnost schválení uplyne před koncem roku 2005, stanovila možnost na základě stávajícího režimu získat obnovení do konce roku 2005.“ Komise z toho opět vyvozuje závěr, že Belgie měla za to, že přiměřená lhůta nebyla poskytnuta koordinačním centrům, u kterých platnost schválení uplynula před 31. prosincem 2005, a že poskytnutí přiměřené lhůty těmto koordinačním centrům znamenalo jejich prodloužení do 31. prosince 2005.
- (50) Za třetí Belgie ve dnech 20. března a 26. května 2003 oznámila Komisi svůj „záměr zachovat režim pro koordinační centra pro ta koordinační centra, která působí ke dni 31. prosince 2000 a pro něž platnost schválení uplyne mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005, a to až do posledního zmíněného data“. Rovněž požádala Radu, aby na základě čl. 88 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy přijala rozhodnutí povolující takové prodloužení. Uvedené rozhodnutí, tj. rozhodnutí 2003/531/ES, Rada přijala dne 16. července 2003. V bodě odůvodnění (10) stanoví: „Nová zamýšlená podpora je dočasná. Příjemcům [...] umožní dále vykonávat své činnosti v Belgii alespoň po období, které tato země potřebuje k zavedení dalších opatření pro koordinační centra usazená na jejím území, nebo k usnadnění reorganizace investic daných mezinárodních skupin, aniž by došlo k náhlému ukončení smluv“. Žádost Belgie a rozhodnutí 2003/531/ES byly tématem mnohých článků v tisku. Komise reagovala na uvedené rozhodnutí dne 16. července 2003 tiskovou zprávou. Ani Forum 187, ani žádné z dotčených koordinačních center nenařadily uvedené rozhodnutí ani omezení prodloužení do 31. prosince 2005.
- (51) Za čtvrté Soudní dvůr shrnuje žádost sdružení Forum 187 takto: „Forum 187 [...] se domáhá zrušení rozhodnutí Komise, jelikož toto neobsahuje vhodná přechodná ustanovení pro centra, u kterých platnost jejich schválení uplynula mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2004“ a „centra, u kterých platnost jejich schválení uplynula během let 2003 a 2004, potřebovala přechodné období dvou let na reorganizaci, nebo případně na opuštění Belgie“⁽²⁴⁾. Komise konstatuje, že mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005 uplynulo 34 měsíců.
- (52) Za páté Belgie v souladu s usnesením ze dne 26. června 2003 obnovila platnost schválení koordinačních center, jež uplynula mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005. S výjimkou čtyř koordinačních center byla platnost všech těchto schválení obnovena do 31. prosince 2005. Ani Belgie, ani dotčené podniky se proti tomuto výslovnému omezení doby trvání platnosti schválení neodvolaly. Rovněž se zdá, že žádný z dotčených podniků před 31. prosincem 2005, ba ani před 22. červnem 2006, nepodal žádost o prodloužení platnosti schválení na další období.
- (53) Za šesté, vzhledem k potřebě patričních přechodných opatření, která mají Belgii umožnit přizpůsobit své právní předpisy a koordinačním centrům přizpůsobit se novému daňovému režimu, je vhodné uvést následující skutečnosti:
- Královský výnos ze dne 16. května 2003, kterým se mění v oblasti srážky daně z movitého majetku Královský výnos o provádění koordinovaného zákona o daních z příjmů z roku 1992 (AR/CIR92), stanoví osvobození od srážky daně z movitého majetku na úrocích splatných bankami uvnitř skupiny (mezi něž se uvádějí koordinační centra). V platnost vstoupil dne 5. června 2003.

⁽²⁴⁾ Viz rozsudek ve věcech C-182/03 a C-217/03, body 140 a 145; viz rovněž usnesení ze dne 26. června 2003, bod 73; žaloba podaná dne 28. 4. 2003, zejména body 5 a 6 žádosti o použití zrychleného řízení, bod 6 zmíněné žaloby a body 148 až 150, 154 až 158.

- Komise dne 23. dubna 2003 schválila „ruling“ režim, který Belgie provedla ke dni 1. ledna 2003⁽²⁵⁾, a který je rovněž použitelný v případech koordinačních center. Rovněž schválila část nového režimu pro koordinační centra, který byl oznámen v květnu 2002. V rozhodnutí Komise 2005/378/ES ze dne 8. září 2004 o režimu podpor, který hodlá provádět Belgie ve prospěch koordinačních center⁽²⁶⁾, se mělo za to, že nový režim, jenž se Belgie zavázala změnit, nepředstavuje státní podporu.
- Zákon ze dne 22. června 2005, jímž se zavádí sleva na dani pro rizikový kapitál⁽²⁷⁾, stanoví režim srážky pomyslných úroků, který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2006. Ačkoli se tento režim neomezuje na koordinační centra, byl vypracován se zřejmým cílem nabídnout přitažlivou alternativu k režimu pro koordinační centra, zejména pro ta centra, pro něž platnost schválení uplynula dne 31. prosince 2005. Toto opatření bylo oznámeno na konci roku 2004 a od začátku roku 2005 bylo představováno zástupcům koordinačních center, kteří je, jak se zdá, přijali příznivě⁽²⁸⁾. Tomuto opatření se rovněž značnou měrou věnoval tisk.
- Zákon ze dne 22. června 2005 rovněž stanoví – obecné – zrušení registrační daně 0,5 % z kapitálových vkladů od 1. ledna 2006.
- (54) Nejpozději od 1. ledna 2006 tedy dotčené podniky, které se rozhodly zůstat v Belgii, mohly využívat náhradního režimu, což byl jednoduchý a přitažlivý režim, který nevyžadoval větší reorganizaci⁽²⁹⁾. Z tohoto pohledu se rovněž 31. prosinec 2005 jeví jako přiměřené datum pro ukončení přiměřeného přechodného období, které Soudní dvůr požadoval proto, aby všechna koordinační centra mohla přejít z jednoho režimu do druhého bez přerušení činnosti. Komise rovněž konstatuje, že 70 z 243 koordinačních center existujících v roce 2002 v Belgii skutečně ukončilo svou činnost.
- (55) Komise má z již uvedených důvodů za to, že přiměřené přechodné období požadované Soudním dvorem mělo být rozšířeno od 18. února 2003 do 31. prosince 2005. Pro většinu koordinačních center, u nichž byla platnost schválení obnovena na základě usnesení ze dne 26. června 2003, byla Belgií doba trvání obnovy omezena do 31. prosince 2005, což je tedy v souladu s přiměřeným přechodným obdobím vymezeným v oddílech 2 a 3.
- (56) Pokud však jde o čtyři koordinační centra, u nichž platnost schválení byla obnovena na základě usnesení ze dne 26. června 2003, Belgie však konstatuje, že usnesení ze dne 26. června 2003 výslovně omezuje účinky takových obnovy ke dni vynesení rozsudku ve věci samé. Jelikož se tedy dotčená koordinační centra nevzdala režimu pro koordinační centra a zvolila uplatňování režimu pomyslných úroků z příjmů za rok 2006, zakládala se tedy tato schválení na uvedeném usnesení do 22. června 2006.
- (57) Komise se sice domnívá, že přiměřené přechodné období skončilo dne 31. prosince 2005, uznává však, že její tisková zpráva ze dne 16. července 2003 mohla u dotčených koordinačních center vyvolat legitimní očekávání, že náhrada nebude požadována v případech podpor, jichž skutečně využívala do dne vynesení rozsudku ve věci samé.
- (58) Režim pro koordinační centra je daňový režim uplatňovaný během rozpočtového roku. V mnoha případech však rozpočtový rok odpovídá kalendářnímu roku. Jelikož byl rozsudek vynesen v polovině roku 2006, má Komise za to, že zásada legitimního očekávání se musí v případě každého dotčeného podniku uplatňovat do konce běžného zdanitelného období, které probíhá v době vynesení rozsudku.
- 4. Situace koordinačních center, u nichž platnost schválení byla prodloužena mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005**
- 5. Situace koordinačních center, u nichž platnost schválení byla obnovena před oznámením rozhodnutí 2003/757/ES**
- (59) Rozhodnutí 2003/757/ES uznalo u všech koordinačních center existenci legitimního očekávání založeného na desetileté době trvání schválení platných v den oznámení

⁽²⁵⁾ Belgie – Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES týkající se opatření C 26/03 (dříve N 351/02) – Změna režimu pro koordinační centra (Úř. věst. C 209, 4.9.2003, s. 2).

⁽²⁶⁾ Úř. věst. L 125, 18.5.2005, s. 10.

⁽²⁷⁾ Moniteur Belge ze dne 30. června 2005.

⁽²⁸⁾ Viz odpověď ministra financí na ústní parlamentní otázku od paní Pietersové (QP č. 5852 ze dne 15. března 2005), od p. Devliese (QP č. 5911 ze dne 15. března 2005), od paní Anseeuwové (QP č. 3-4179 ze dne 20. ledna 2006).

⁽²⁹⁾ Osvobození od daně z movitého majetku a od daně z kapitálu bylo zachováno v případech koordinačních center a rozšířeno na další podniky, srážka z pomyslných úroků je čistě daňová operace, jejíž provedení je tudíž jednoduché.

uvedeného rozhodnutí a na tomtéž základě vymezilo přiměřené přechodné období. Soudní dvůr se domníval, že v rámci režimu, který se stal trvalým, je obnovení platnosti schválení pouhou administrativní formalitou. Koordinační centra tedy mohla oprávněně očekávat, že budou moci využívat přiměřeného přechodného období a, když se blížilo uplynutí platnosti jejich schválení, mohla rovněž očekávat, že získají obnovení uvedeného schválení, aby mohla využívat tohoto přiměřeného přechodného období.

- (60) Jak je uvedeno v bodech odůvodnění (31) až (34), měl Soudní dvůr rovněž za to, že přiznání různých přechodných období podle data vypršení platnosti schválení vede k nerovnému zacházení. Komise z toho vyvozuje, že měla stanovit jednotné – přiměřené – přechodné období pro všechna koordinační centra.
- (61) Soudní dvůr však zrušil vymezení přechodného opatření uvedeného v rozhodnutí 2003/757/ES pouze v té části, kde bylo nedostačující, tzn. kratší než přiměřené přechodné období, a to v případě některých koordinačních center, u nichž platnost schválení uplynula v krátké době. Jak již bylo zmíněno, má Komise za to, že zrušení vynesené Soudním dvorem se týká pouze koordinačních center, u kterých byla platnost schválení obnovena mezi 17. únorem 2003 a 31. prosince 2005, a že přiměřené přechodné období skončilo dne 31. prosince 2005.
- (62) Komise se tedy domnívá, že rozsudek Soudního dvora nezrušil vymezení přechodného období uvedené v rozhodnutí 2003/757/ES pro koordinační centra, jejichž schválení byla platná dne 17. února 2003, přičemž platnost uvedených schválení uplynula dne 31. prosince 2005 nebo později. Ačkoli se Komise vzhledem k rozsudku Soudního dvora nyní domnívá, že přechodné období stanovené pro tato koordinační centra bylo příliš dlouhé, konstatuje, že rozhodnutí 2003/757/ES nebylo zrušeno a zůstává tedy v platnosti, neboť stanoví přechodné období, jež pro každé dotčené centrum končí uplynutím schválení platného v den oznámení rozhodnutí 2003/757/ES. Jelikož je tedy rozhodnutí 2003/757/ES stále použitelné, neumožňuje, aby Komise zkrátila dobu trvání přechodného období, jak je pro dotčená koordinační centra stanovena v uvedeném rozhodnutí.
- (63) Každé rozhodnutí Komise s cílem stanovit pro všechna koordinační centra totožné přechodné období končící dne 31. prosince 2005 by ostatně nemělo žádný praktický dopad z důvodu legitimního očekávání, které v koordinačních centrech uvedených v bodě odůvodnění (62) vyvolalo rozhodnutí 2003/757/ES.

6. Statut zákona ze dne 27. prosince 2006

- (64) Komise podotýká, že ačkoli Belgie neoznámila ustanovení zákona ze dne 27. prosince 2006 umožňující prodloužení platnosti schválení pro všechna koordinační centra do konce roku 2010, odložila jeho vstup v platnost do doby, až Komise tento režim výslovně schválí. Komise se z důvodů uvedených v tomto oddíle domnívá, že nemůže tato ustanovení schválit a vyzývá tedy Belgie, aby je neuplatňovala.
- (65) Na konci roku 2005 uplynula platnost schválení obnovených na základě usnesení ze dne 26. června 2003, vyjma schválení pro čtyři koordinační centra, jež jsou uvedena v oddíle 4. Do vynesení rozsudku dne 22. června 2006 ani Belgie, ani koordinační centra zjevně neuvažovaly o žádném dodatečném prodloužení. Nový právní rámec umožňující obnovení pro všechna koordinační centra do konce roku 2010 byl přijat teprve dne 27. prosince 2006 – tj. rok po uplynutí platnosti uvedených schválení. Tento zákon ostatně případně umožňuje zpětnou účinnost v případě podniků, které mezitím přestaly využívat režimu pro koordinační centra.
- (66) Komise má na rozdíl od Belgie za to, že zákon ze dne 27. prosince 2006 není pouhým provedením rozsudku ze dne 22. června 2006 v rámci stávajícího opatření, nýbrž je novým režimem, který, vstoupil-li by v platnost bez předchozího souhlasu Komise, by pravděpodobně zapříčinil řízení týkající se protiprávních podpor.
- (67) Rozsudek ze dne 22. června 2006 totiž potvrzuje neslučitelnost režimu pro koordinační centra ode dne oznámení rozhodnutí 2003/757/ES. Nejpozději od tohoto oznámení přestal režim být režimem stávajících podpor a koordinační centra vstoupila do přechodného období, během něhož mohou i nadále využívat režimu, ale nemohou jako předtím mít legitimní očekávání založené na rozhodnutích nebo sděleních Komise z let 1984, 1987 a 1990⁽³⁰⁾. Podané žaloby a potvrzení této neslučitelnosti Soudním dvorem teprve z června 2006 nemohou na tomto nálezu nic změnit. Žaloby jako takové totiž nemají odkladný účinek a usnesením ze dne 26. června 2003 nebylo odloženo posouzení režimu podpory jako neslučitelného se společným trhem. Ze stejných důvodů legitimní očekávání Belgie týkající se slučitelnosti režimu pro koordinační centra bylo nakonec přerušeno rozhodnutím 2003/757/ES a Belgie se znalostí věci do 31. prosince 2005 omezila prodloužování platnosti schválení udělovaná na základě usnesení ze dne 26. června 2003.

⁽³⁰⁾ Odpověď ze dne 12. července 1990 na písemnou otázku č. 1735/90 od p. G. de Vriese Komisi (Úř. věst. C 63, 11.3.1991, s. 37).

- (68) Tím spíše se Komise domnívá, že rozhodnutí Belgie, které přijala po vynesení rozsudku Soudního dvora s konečnou platností potvrzujícího neslučitelnost režimu se společným trhem a kterým na žádost obnovuje platnost schválení všech koordinačních center do konce roku 2010, nemůže být součástí rámce stávajícího opatření, ani nemůže být odůvodněno legitimním očekáváním vyvolaném Komisí. Zejména legitimní očekávání koordinačních centrech, u nichž bylo schválení obnoveno na základě usnesení ze dne 26. června 2003, nemůže být rozšířeno na obnovení poskytnutá podle zákona ze dne 27. prosince 2006. Jestliže totiž jsou poskytnuta po vynesení rozsudku Soudního dvora ve věci samé, nemělo by na ně účinky usnesení ze dne 26. června 2003, a z tiskové zprávy Komise ze dne 16. července 2003 by tedy již nevyplývalo žádné legitimní očekávání.
- (69) Každé prodloužení neslučitelného režimu podpor, které by nyní bylo poskytnuto, by tudíž pravděpodobně mělo být považováno za protiprávní podporu, jež by mohla být předmětem žádosti o vymáhání.

7. Srovnání s přechodnými obdobími vymezenými v jiných rozhodnutích Komise

- (70) Jak je uvedeno v bodě odůvodnění (23), Belgie rovněž požaduje uplatňování zásady rovného zacházení vzhledem k daňovým opatřením, která, stejně jako režim pro koordinační centra, byla předmětem rozhodnutí o státních podporách. Uvádějí se zejména režimy pro takzvané holdingové společnosti 1929 v Lucembursku, „exempt companies“ z Gibraltarů a pro svobodné pásmo Madeiry, u nichž Komise poskytla přechodná opatření do roku 2010 a dokonce schválila poskytnutí režimu nově vstupujícím podnikům.
- (71) Komise má za to, že na každou věc je třeba pohlížet jednotlivě. V každém z dotčených rozhodnutí byla přechodná opatření stanovena se zohledněním zvláštní povahy každého režimu, jeho příjemců a daného členského státu. Komise se domnívá, že tak učinila i v případě belgických koordinačních center, když z výše uvedených důvodů v rozhodnutí 2003/757/ES stanovila konec přiměřeného přechodného období nejpozději do 31. prosince 2010.
- (72) Komise zejména konstatuje, že toto rozhodnutí navazuje na rozsudek Soudního dvora, jenž má provést. Komise v žádném případě nemůže nahradit výkon tohoto rozsudku pouhým srovnáním doby trvání přechodných opatření poskytnutých v jiných záležitostech.
- (73) Navíc, aniž by se pustila do podrobného odůvodnění věci samé, které učinila v rozhodnutích uvedených v bodě

odůvodnění (23), pokud jde o formu, Komise konstatuje, že některá rozhodnutí jsou stará, jiná mnohem novější, že některá povolují vstup nových podniků, jiná nikoli, a že některá obsahují určité podmínky. Kromě toho by mohly být rovněž využity jiné ukazatele, které jsou podle mínění Komise rovněž hodnotné. Rovněž v případě nizozemského režimu pro financování mezinárodních činností (*Concernfinancieringsactiviteiten*), který byl ukončen také dne 17. února 2003 rozhodnutím Komise 2003/515/ES⁽³¹⁾, byla přechodná opatření vymezena stejným způsobem jako pro koordinační centra, a to podle uplynutí platnosti schválení na 10 let. Belgie rovněž, ačkoli nebyly předmětem rozhodnutí Komise, ukončila dne 31. prosince 2005 zvláštní režimy pro distribuční centra a servisní centra, a to pro všechny podniky. Administrativní oběžník, ve kterém se toto zrušení stanovilo a který byl uveřejněn dne 20. září 2005, uvádí, že tyto režimy byly nahrazeny systémem předběžných rozhodnutí zavedeným od 1. ledna 2003 (článek 20 zákona ze dne 24. prosince 2002).

- (74) Komise se z uvedených důvodů domnívá, že nemůže přijmout argumenty založené na srovnání s jinými záležitostmi.

8. Právní nejistota způsobená nečinností Komise

- (75) Belgie má za to, že delší přechodné období je odůvodněno právní nejistotou vyplývající z neschopnosti Komise rychle stanovit nová přechodná opatření po zrušení, o kterém rozhodl Soudní dvůr.
- (76) Komise se domnívá, že jí nemůže být přičítána zodpovědnost za konstatované prodlení.
- (77) Za prvé ani výklad Belgie, ani její z tohoto výkladu vyplývající záměr prodloužit platnost schválení všech koordinačních center do 31. prosince 2010 nebyly předmětem oznámení či informativní poznámky Komise.
- (78) Za druhé Komise dne 4. července 2006 zaslala Belgii dopis s cílem shromáždit informace nezbytné pro výkon rozsudku Soudního dvora a s cílem získat potvrzení o náležitém provádění rozhodnutí 2003/757/ES, a to vzhledem k účinkům usnesení ze dne 26. června 2003 a uvedeného rozsudku. Jelikož

⁽³¹⁾ Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 52.

nedošla odpověď, byla dne 23. srpna 2006 zaslána první upomínka. Přes další formální a neformální upomínky a poskytnutí dodatečných lhůt na odpověď byla Komisi požadovaná informace poskytnuta až v lednu 2007. Z odůvodnění a z článku 379 zákona ze dne 27. prosince 2006 však vyplývá, že dne 20. července 2006 byl ministr financí pověřen co nejrychlejším přijetím žádostí o obnovení týkající se koordinačních center.

(79) Komise na základě informací, které jí byly do té doby dostupné (viz bod odůvodnění (21)), očekávala, že Belgie prodlouží platnost schválení všech koordinačních center do konce roku 2005, což podle Komise odpovídá přiměřenému přechodnému období požadovanému Soudním dvorem. Z informací, které poskytla Belgie v lednu 2007, naopak vyplýval záměr Belgie prodloužit platnost schválení pro všechna koordinační centra do konce roku 2010 na základě zákona, který byl přijat v prosinci 2006 a který nebyl oznámen Komisi. Tyto nové skutečnosti odůvodnily přijetí rozhodnutí o rozšíření řízení (dne 21. března 2007) a analýzu nových argumentů předložených Belgií a třetími zúčastněnými stranami.

(80) Odpovědi na otázky Komise ze dne 4. července 2006 Belgie poskytla dne 16. ledna 2007.

VI. ZÁVĚRY

(81) Komise nejprve musí změnit rozhodnutí 2003/757/ES v rozsahu, ve kterém bylo zrušeno rozsudkem Soudního dvora ze dne 22. června 2006.

(82) Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2006 ve spojených věcech C-182/03 a C-217/03 zrušuje rozhodnutí 2003/757/ES „v rozsahu, v němž nestanoví přechodná opatření ve vztahu ke koordinačním centrům, u kterých byla žádost o obnovení schválení v okamžiku oznámení napadeného rozhodnutí vyřizována, nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm“.

(83) Na základě uvedeného rozsudku se rozhodnutí 2003/757/ES změni tak, aby:

— stanovilo zvláštní přechodná opatření pro koordinační centra, jejichž žádost o obnovení platnosti

schválení byla vyřizována v okamžiku oznámení uvedeného rozhodnutí, nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm, tzn. mezi 18. únorem 2003 a 31. prosincem 2005;

— v rámci těchto zvláštních přechodných opatření povolilo dotčeným koordinačním centrům využívat neslučitelného režimu státních podpor do 31. prosince 2005;

— za tímto účelem povolilo dočasné obnovení platnosti schválení dotčených koordinačních center v rozsahu, ve kterém je to nezbytné, aby mohla využívat režimu nejdéle do 31. prosince 2005. Ve zbylém rozsahu musí být zákaz obnovení zachován.

(84) Rozhodnutí nesmí být změněno nad uvedený rámec. Komise zejména nezpochybuje přechodná období poskytnutá na základě rozhodnutí 2003/757/ES v rozsahu, ve kterém některým koordinačním centrům umožňuje využívat neslučitelného režimu do uplynutí platnosti jejich stávajících schválení a nejspíše do 31. prosince 2010. Tento aspekt rozhodnutí Soudní dvůr nezrušil a je tedy stále použitelný.

(85) Za druhé musí Komise rovněž uznat, že její tisková zpráva ze dne 16. července 2003 mohla u čtyř koordinačních center, u nichž byla platnost schválení obnovena na základě usnesení ze dne 26. června 2003 a na dobu neurčitou, vyvolat legitimní očekávání, že by mohla využívat neslučitelného režimu do dne vnesení rozsudku Soudním dvorem ve věci samé. Tento rozsudek byl vnesen dne 22. června 2006 a vzhledem k daňové povaze opatření musí být prospěch z legitimního očekávání rozšířen, aby koordinační centra mohla využívat neslučitelného režimu do konce běžného zdaňovacího období probíhajícího v době vnesení rozsudku.

(86) Za třetí musí Komise vyzvat Belgii, aby neuváděla v platnost ta ustanovení zákona ze dne 27. prosince 2006, na jejichž základě se má prodloužit platnost schválení všech koordinačních center do 31. prosince 2010, neboť tato ustanovení zákona jsou neslučitelná se společným trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Do článku 2 rozhodnutí 2003/757/ES se vkládá toto znění:

„Koordinální centra, jejichž žádost o obnovení platnosti schválení je vyřizována v okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí nebo u kterých platnost jejich schválení uplyne současně s oznámením tohoto rozhodnutí nebo krátce po něm, tzn. mezi dnem tohoto oznámení a 31. prosincem 2005, mohou nadále využívat režimu pro koordinální centra do 31. prosince 2005. Obnovení platnosti schválení uvedených koordinálních center se povoluje nejdéle do 31. prosince 2005.“

Článek 2

Čtyři koordinální centra usazená v Belgii, u kterých platnost schválení byla obnovena na dobu neurčitou na základě usnesení předsedy Soudního dvora Evropských společenství ze dne 26. června 2003, ve kterém bylo rozhodnuto o odkladu provádění rozhodnutí 2003/757/ES, mohou využívat režimu pro koordinální centra do konce běžného zdaňovacího období probíhajícího ke dni 22. června 2006.

Článek 3

Zákon ze dne 27. prosince 2006 je neslučitelný se společným trhem v tom rozsahu, v jakém se má na základě jeho ustanov-

ení prostřednictvím nových rozhodnutí o obnovení platnosti schválení prodloužit režim pro koordinální centra na období přesahující 31. prosinec 2005.

Komise tedy vyzývá Belgii, aby neuváděla v platnost předmětná ustanovení zákona ze dne 27. prosince 2006.

Článek 4

Článek 1 se použije od 18. února 2003.

Článek 5

Belgie informuje Komisi do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí o opatřeních, která přijme k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království.

V Bruselu dne 13. listopadu 2007.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise